

dinsdag

09.12.2014

20.00 Concertzaal

19.15 Inleiding door

Gloria Carlier

生长genesis

Sidi Larbi Cherkaoui & Yabin Wang
(België/China)

BRUGGE
CULTUUR
CENTRUM
BRUGGE

CONCERTGEBOUW BRUGGE

DD ^{DECEMBER} 14
DANCE

生长genesis

Uitvoerders en programma

Sidi Larbi Cherkaoui: choreografie
Yabin Wang, Qing Wang, Fang Yin, Chao Li, Elias Lazaridis, Johnny Lloyd, Nemo 'Levy' Oeghoede: dans
Olga Wojciechowska: muziekcompositie
Kaspy N'dia, Sidi Larbi Cherkaoui, B C Manjunath, Barbara 'Basia' Drazkowska, Johnny Lloyd, Kazutomi 'Tsuki' Kozuki: compositie aanvullende muziek
Barbara 'Basia' Drazkowska, B C Manjunath, Kaspy N'dia, Johnny Lloyd, Woojae Park: muziekuitvoering
Liu Kedong: scenografie
Willy Cessa: lichtontwerp
Li Quing: kostuumontwerp

Satoshi Kudo: assistent choreografie
Elias Lazaridis: repetitieleider
Patrick 'Sharp' Vanderhaegen: technische directie
Willy Cessa, Janneke Hertoghs, Krispijn Schuyesmans, Jef Verbeeck: techniek
Elisabeth Kinn Svensson: kledster

Li Hong, Lies Martens: executive producers
Lei Jin: tourmanager China
Arnout André de la Porte: tourmanager Europa

Yabin Studio, Li Hong: verkoop China
Eastman, Johanne de Bie: verkoop buiten China

生长*genesis* is een opdracht van Yabin Studio
 productie: Yabin Studio, Eastman
 coproductie: Yabin Studio, deSingel
 Internationale Kunstcampus (Antwerpen),
 Kampnagel (Hamburg), Les Théâtres de la
 Ville de Luxembourg, Parc de la Villette
 (Parijs), Sadler's Wells (Londen), Festival
 Montpellier Danse 2014, Monaco Dance
 Forum, Festspielhaus Sankt-Pölten,
 Fondazione Musica per Roma

Eastman is in residentie bij deSingel
 Internationale Kunstcampus (Antwerpen)
 en wordt ondersteund door de Vlaamse
 Gemeenschap en de stichting BNP
 Paribas. Eastman is Europees
 Cultureel Ambassadeur 2013.

EASTMAN www.east-man.be

www.yabinandherfriends.com

in samenwerking met Cultuurcentrum Brugge

Uw applaus krijgt kleur dankzij de bloemen van Bloemblad.

'Dit is uniek in de dansgeschiedenis van China. En België'

Woensdag 4 december 2013, middernacht in Beijing. De Chinese sterdanseres Yabin Wang en Li Hong, Wangs echtgenoot die voor haar dansgezelschap Yabin Studio optreedt als coproducent en investeerder, zitten samen achter de laptop en praten via Skype met Knack Focus. De aanleiding? Hun samenwerking met Sidi Larbi Cherkaoui.

'Ik ontmoette Sidi Larbi Cherkaoui drie jaar geleden voor het eerst in Tokio en later nog een keer in Hongkong waar we beiden optraden. Het klikte en het voelde haast organisch, noodzakelijk zelfs, om samen te dansen. Ik was gefascineerd door zijn poëtische danstaal. Subtiel, elegant en toch veelzeggend. Op YouTube heb ik toen zoveel mogelijk materiaal van hem bekeken als ik maar kon vinden', steekt Yabin Wang van wal.

In China is deze 29-jarige danseres een ster. Ze verwierf bekendheid met haar show *Fan Dance and Chinese Paintings* en ze trad verschillende keren op tijdens het 'Lentefeest Gala', dat is een jaarlijkse televisieshow waar de meeste Chinezen naar kijken aan de vooravond van het Chinese Nieuwjaar.

Ze speelde in verschillende films en vertolkt de hoofdrol in de populaire Chinese televisieserie *Countryside Love Story*. Maar dansen is haar grootste passie. Al put ze uit haar acteerwerk wel inspiratie voor nieuwe dansvoorstellingen én maakt het acteren haar ook tot een sterkere performer op de planken. Ze danst al sinds haar zesde. Vanaf haar negende volgde ze dansles aan de Beijing Dance Academy. Ze studeerde zowel klassiek ballet, traditionele Chinese dans als hedendaagse dans en deed ook internationaal de nodige ervaring op. Die rijke en internationale opleiding maakt haar tot een van de voortrekkers en vernieuwers

in de Chinese danswereld. Ze tracht om de traditionele, Chinese elementen te verweven met hedendaagse (westerse) bewegingen.

Samen met Li Hong richtte ze de Yabin Studio op. Naast eigen werk, presenteren ze sinds 2009 ook werk van collega's en vrienden onder de noemen 'Yabin & Her Friends'. Daarvoor nodigt Wang jaarlijks bekende Chinese dansers en choreografen uit die op hun beurt vrienden en jong talent inviteren. Op die manier gunt ze het publiek en de performers een blik in de toekomst van de Chinese dans én hoopt ze een frisse wind door de Chinese dansscene te laten waaïen. Zo wil ze het Chinese publiek warm(er) maken voor hedendaagse dans. Bovendien worden er ook geregeld Europese en Noord-Amerikaanse collega's uitgenodigd. Zoals Sidi Larbi Cherkaoui. De productie die Wang samen met Cherkaoui maakt, kan gezien worden als een XXL-versie van 'Yabin & Her Friends'. *生长genesis* is een coproductie tussen Sidi Larbi Cherkaoui's Eastman en Yabin Studio.

'Na onze eerste ontmoetingen in Japan en China hebben we elkaar opnieuw ontmoet in Antwerpen. Om samen te dansen en verder na te denken over onze gezamenlijke creatie', aldus Yabin Wang. Kostuumontwerpster Quing Li was toen ook van de partij. Ook al een ster in haar domein. Quing Li is in Azië een gerenommeerde mode- en kostuumontwerpster. Zij leerde Yabin kennen als kostuumontwerpster van de televisiereeks. Het klikte. En Wang stelde Quing Li voor aan Sidi Larbi Cherkaoui. Die meteen geïntrigeerd was door haar ontwerpen.

'Vanaf september 2013 repeteerde Cherkaoui in China. Oorspronkelijk speelden bamboestokken een grote rol in de enscenering. De bamboestokken stellen de boom van alle leven voor. Verwacht

geen traditionele Chinese dans maar dans die door iedereen 'gelezen' en genoten kan worden', onderstreept Yabin Wang.

Li Hong pikt in: 'Dat is zo wezenlijk aan deze samenwerking. Het is uniek in de gehele Chinese dansgeschiedenis. Het is een mijlpaal! Sidi Larbi Cherkaoui's dans is universeel en vertelt over liefde, geboren worden, leven, groeien en doodgaan. Waar komen we vandaan en waar gaan we naartoe? Dat is toch een universele vraagstelling? Dit gaat niet over de vereniging van een Chinese en Belgische cultuur maar over het al dansend tonen, portretteren en voelbaar maken van een wereldcultuur. Kijk gewoon naar dit moment! Wij praten in het holst van de nacht met een Belgische journalist! Over dans. Dat dit kan, toont hoe de wereld haast een dorp geworden is waar iedereen met elkaar kan spreken, elkaar kan respecteren, inspireren en samen over het leven kan denken én dans kan maken die dat leven in schoonheid vangt.

Yabin knikt: 'De schoonheid en elegantie die van Sidi Larbi Cherkaoui's taal uitgaat en de universaliteit ervan, verrijkt de Chinese dans.' 1.30 uur in Beijing. Li Hong stuurt ons na het interview nog een mail: *'Yabin and I are so proud of the work we have done with Larbi! He is really very special and he and Yabin has really created miraculous work. Many artists would all agree that 生长genesis is something that they could have rarely seen for two decades on stage of China. It's completely disruptive! Revolutionary in shedding light to the new contemporary with a fusion of many original elements of Oriental and Occidental cultures. It's the best representation of what will influence arts in the next 5 to 10 years. Larbi and Yabin can bring this philosophy to live in the simplest way it can be! It's a world class work in every*

measure from the choreography to dance and dancers to music and costumes!'

Els Van Steenberghe in Knack Focus

Sidi Larbi Cherkaoui over eeuwige groei

'We leven in een proefbuis'

Figuren in witte stofjassen, maskertje voor de mond. Ze observeren en testen andere mensen. Tussen hen in: glazen kooien, als gigantische proefbuizen. Object van het onderzoek: de band tussen mens en natuur. Op uitnodiging van de Chinese danseres Yabin Wang trok Sidi Larbi Cherkaoui richting oosten – zeer toepasselijk voor de man die zijn gezelschap Eastman noemde. De voorstelling ontstond dan ook grotendeels in Beijing.

Yabin Wang nodigde u in China uit voor een échte ontmoeting.

Inderdaad en daar ben ik haar heel dankbaar voor. Bovendien stond ze als klassiek geschoolde danseres toch open voor mijn hedendaagse aanpak. In *Sutra* werkte ik met Shaolin-monniken en vertrokken we vanuit hun bewegingstaal, de gevechtkunst Kung Fu. In *Dunas* werkte ik met de flamenca María Pagés en was de basis flamenco. Telkens was het vertrekpunt de dansstijl van de personen met wie ik samenwerkte. Ik zette een stap in hun richting. Nu was het omgekeerd. We vertrokken vanuit mijn bewegingstaal. Dat werkte heel bevrijdend. Alsof ik voordien telkens moest schrijven in een andere taal en niet in mijn moedertaal. Ik vond het heel fijn dat deze ploeg het zag zitten om zich daaraan aan te passen.

De titel van deze voorstelling zegt het al. Jullie graven diep, naar de oorsprong van alles.

Al van bij de geboorte, die meestal in een ziekenhuis plaatsvindt, worden we aan de natuur onttrokken. Het verbreken van die verbintenis is enkel bij de mens zo extreem. Je komt het natuurlijk ook tegen bij proefkonijnen of eender welke dieren die getest of misbruikt worden in laboratoria. We worden geboren en we gaan dood, twee gebeurtenissen die maar al te vaak plaatsvinden in een steriel medisch universum. En in de tussentijd laten we ons voortdurend

testen, alsof we ons leven doorbrengen in een proefbuis. Hebben we deze of die ziekte? Zijn we gezond genoeg? We leven in een permanente evaluatie. Ik zou dit zelfs durven doortrekken in onze dagelijkse werkelijkheid: we worden constant geëvalueerd in ons kunnen en zijn: hebben we genoeg expertise voor een bepaalde job? Zijn we mooi, jong, intelligent, efficiënt of ook nog snel genoeg? Ook dat is een vorm van proefbuisbeleving.

Van testen en ziekenhuizen weet u alles. Op uw vijftiende had u een geperforeerde maag. Misschien heb ik mijn persoonlijke geschiedenis in de voorstelling verwerkt, ja. Ziekenhuizen ken ik inderdaad maar al te goed van binnenuit, ik heb er veel tijd in doorgebracht. Niet alleen op mijn vijftiende, maar ook toen ik nog maar vier jaar oud was, voor een gesprongen appendix. Ik geloof enorm in de verhouding tussen lichaam een geest: mentaal had ik moeite om de werkelijkheid te verwerken en lichamelijk om het eten te verteren. Mijn jeugd was getekend met verteringsproblemen. Het ziekenhuis is voor mij dus een plek die verbonden is met mijn kindertijd. Ik kan mezelf nog zien liggen als vierjarig kind, vastgebonden op het ziekenhuisbed zodat ik mijn wonden niet zou aanraken. Al die onderbewuste beelden komen op een of andere manier terug in *生长genesis*: de dansers op scène spelen soms dokter, soms patiënt, soms willen ze een andere mens genezen, soms willen ze hem net ziek maken. Manipulatie is een constante in mijn danstaal, er wordt voortdurend getest, geëvalueerd, geduwd, getrokken ...

Ik ben erg onder de indruk van de Chinese geneeskunde. In het westen worden symptomen bestreden om de pijn te verlichten, in China graven ze dieper, op zoek naar de bron van het probleem. Ze zijn zeer vergevorderd in hun begrip van het menselijk lichaam als geheel. Voor een choreograaf en danser is

dat uiteraard een zeer belangrijk thema. De testsituaties in de voorstelling zijn niet enkel medisch. Ze hebben ook met prestatiedruk te maken. Er is bijvoorbeeld een scène waarin één danser in het midden danst. De rest staat er om heen als een jury. We leggen te veel druk op elkaar, met bijna nefaste gevolgen. Pas op, stimuleren is positief, maar de druk die we op onszelf én op elkaar leggen is enorm. Het verandert gegarandeerd je mentale instelling. Ook ik voel die druk. *生长genesis* gaat over groei, op globaal, persoonlijk én artistiek vlak. Yabin en ik zijn nog jong, maar we hebben toch al een hele weg afgelegd. Onze carrière evolueert. Ik voel dat ik nu meer impact heb, maar tegelijk ook meer verantwoordelijkheid. De druk neemt dus toe. Net daarom had ik zin om terug te gaan naar een zekere eenvoud. Iedereen wil de vooruitgang en de eeuwige groei stimuleren, wat begrijpelijk is. Maar gaandeweg raak je zo ver verwijderd van de oorsprong dat het mis kan lopen.

Hoe ziet u groei en vooruitgang in kunst?

Het mooie aan kunst is dat je niets kan maken zonder intuïtief en associatief te denken, zonder verbindingen te maken, zonder open te staan voor het onverwachte. Zo ontstaat er iets dat je nooit op voorhand had kunnen verzinnen. Daar hou ik enorm van. Het moeilijke is een evenwicht vinden tussen originaliteit en leesbaarheid. Er moeten elementen in zitten die herkenbaar zijn, wat meteen met zich meebrengt dat het niet origineel is.

Veel grote thema's in deze voorstelling: we worden afgescheiden van de natuur, maar we raken ook geïsoleerd van andere mensen.

Absoluut. We zitten niet enkel vast in proefbuizen, maar ook in hokjes. Ieder leeft zijn leven in zijn eigen kleine compartimentje, als kippen in legbatterijen.

Sommige dingen brengen mensen opnieuw samen: een voorstelling kan dat doen, een concert, een voetbalmatch, maar dat gebeurt meer en meer op een geconditioneerde manier. Tv heeft ons geïsoleerd maar laat ons toe om hetzelfde te bekijken. Internet brengt ons terug bij elkaar, maar op een virtuele manier. Fysiek contact, elkaar echt zien, elkaar echt horen, is iets wat ik met een dansvoorstelling steeds weer wil toelaten.

Tot slot: met uw voorstellingen wil u mensen anders naar de wereld doen kijken. Best ambitieus.

Ja, dat moet de inzet zijn. Altijd. *Babel* ^(words), een voorstelling gemaakt in samenwerking met choreograaf Damien Jalet, ging bijvoorbeeld over territorium en taal. We wilden dat de toeschouwers hun eigen taal op een andere manier zouden beleven na het zien van het stuk. Veel mensen vinden hun dialect minderwaardig. Maar in die redenering ga je voorbij aan het feit dat een taal vaak ontstaat uit de dialecten. Bovendien blijft elke taal evolueren. Het is net interessant om op te komen voor de dialecten, het zijn de bouwstenen van een taal.

In *生长genesis* stellen we andere vragen: waar komen we vandaan? Waar groeien we naartoe? Hoe gaan we om met alle manipulaties in ons leven? Hoe gaan we om met verwachtingen, projecties van anderen, maar ook van onszelf? We willen dat het publiek daar even bij stilstaat. In de voorstelling, in China gemaakt, wordt er Japans gesproken en aan het einde van het stuk zingen we een Tibetaans liedje. Ik zie de voorstelling als een metafoor om tot verzoening te komen. Als het mogelijk is in de kunst, kan het daarna ook in de werkelijkheid.

Jozefien Van Beek

Wetenschappers in witte laboratoriumjassen, met handschoenen en mondkmaskers, stappen symmetrisch door een klinische ruimte, terwijl vijf plexi-glazen hokken op wielen eindeloos worden gekoppeld, ontkoppeld en hersamengesteld. De dansers meten de ruimte af met hun handen, compartimenteren ze, kennen ze en bezitten ze, bijna op een automatische manier zoals in *body popping*.

De terugkerende choreografische motieven in *生长genesis* zijn nochtans vloeiend en cirkelvormig. De ledematen van de dansers vouwen inwaarts naar het lichaam toe en dan weer uitwaarts. Hun wervelkolommen buigen achterover en ze kronkelen als een spiraal neer tot op de grond en dan weer omhoog. De oosterse en westerse bewegingsinvloeden zijn niet langer gekristalliseerd en identificeerbaar in deze dans. De bewegingstaal van Cherkaoui en co is veeleer sterk doordrongen met de aarding, de adem, de articulatie en het energiebeheer van Aziatische bewegingspraktijken zoals kungfu en yoga. Omgekeerd, Wang en haar mededansers transformeren de elegantie van de traditionele Beijing opera, gekenmerkt door symbolische lichaamshoudingen en bewegingen van de ledematen, met uitstekende ballet- en hedendaagse-danstechnieken. In dit werk dat zich bevindt op de spits van samenwerking over de grenzen van culturen heen, is de dans echt transcultureel, in die zin dat elke danser de uiteenlopende culturele invloeden op het bewegingsvocabulary verzoent binnenin zijn of haar lichaam.

In overeenstemming met het vroegere werk van Cherkaoui spelen de handen een cruciale rol in de choreografische vertellingen in *生长genesis*. Ze maken steeds veranderende patronen: fladderen, vegen, vouwen, offeren

en sluiten, misschien zoals bloesems die bloeien en boombladeren die zich openen en dan verwelken. Handen betekenen ook manipulatie. De manipulatie van het lichaam van een ander, een belangrijk choreografisch thema voor Cherkaoui, gebeurt hier in de vorm van een autopsie: dokters porren aan een schijnbaar levensloos lichaam, dat uit een lijkzak is geritst. De dansers hangen boven het lijk en visualiseren zijn vluchtige energie of ziel met naar voren gerichte handpalmen en beelden daarmee de celdeling en de evolutie der soorten uit. De dansers leunen op elkaar en rollen van elkaar af, ze kronkelen om elkaar heen, tillen elkaar op en draaien door de ruimte in sculpturale tableaux vivants.

Cherkaoui en Wang zijn allebei geïnteresseerd in de correlatie tussen choreografie en tekenkunst, en verkennen de manieren waarop theatrale dansbeelden vorm kunnen gegeven worden door de methodes van de beeldende kunst. Hierbij was Wang vooral geïnspireerd door de renaissancekunstenaar Albrecht Dürer, die wiskundige en geometrische ideeën over perspectief en proportie in de praktijk omzette in zijn gravures, houtsnedes en afdrucken. Door observatie abstraheerde Dürer het bewegend lichaam, net zoals hij deed met om het even welk ander object: punten in verschillende configuraties worden lijnen, en die worden gezichten en lichaamsvormen, en deze verschuiven naarmate de veranderlijke grootheden zich wijzigen door beweging. Dürers werkwijze bezielde de weergave van objecten in de schilderkunst en architectuur in de eeuwen daarna. Net zoals de makers van *生长genesis* was Dürer geïnteresseerd in de rol van de kunstenaar en de verbeeldingskracht in het voortbrengen van schoonheid als een relatief in plaats van een abstract concept. In de choreografie knielen

en staan de dansers achter elkaar en geven ze glazen bollen door met hun handen, zoals punten in de ruimte die even met elkaar in verbinding staan, die zich verspreiden en dan weer samenkomen. De dansers stapelen de bollen op elkaar en golven ze in eindeloos verschuivende constellaties voor het oog van de kijker, terwijl het licht wordt gebroken door het glas.

De muzikale compositie van Olga Wojciechowska plaatst elektronische geluiden en livemuziek naast elkaar op het toneel. Verschillende muzikale lagen komen hier samen in een transcultureel onderzoek naar adem en ritme. Japanse, Tibetaanse, Indische en Congolese liederen zijn doorheen wereldse instrumentale muziek geweven. De piano, een instrument met percussiepotentieel en tevens met de mogelijkheid om harmonieuze ruimte te creëren, wordt samengevoegd met de complexe ritmes van de Indische *mridanga drum* en de tactiliteit van de gitaar.

Liu Kedongs scenografie is simpel, transparant en zuiver, en toch wordt ze volledig kneedbaar in combinatie met Willy Cessa's lichtontwerp. De helderheid en duisternis van het toneelontwerp zijn weerspiegeld in de kostuums van Li Quing, die de dualiteit van yin en yang verder visualiseren.

生长genesis kwam tot stand door unieke financierings-, productie- en tournee-arrangementen die verder reiken dan de Europese netwerken van internationale coproductie doordat ze China en de rest van de wereld omhelzen. *生长genesis* vertegenwoordigt een ware globale samenwerking die zich richt tot een divers publiek door zijn universele thema's, zijn esthetische vorm en zijn creatie- en

productieprocessen. Door het samenbrengen van deze performers en de toeschouwers in het auditorium hebben Cherkaoui en Wang een plaats gecreëerd voor pauze en overweging, zodat de kijkers even kunnen stilstaan bij deze kinetische geladen en heropladdende choreografie.

Dr. Lise Uytterhoeven
met aantekeningen door Li Hong

Biografieën

Op enkele jaren tijd heeft Sidi Larbi Cherkaoui (BE) naam gemaakt als een van de meest originele en productieve choreografen in Europa. Hij heeft een indrukwekkend oeuvre ontwikkeld dat op persoonlijke en eigenwijze manier de tradities van de grote culturen onderzoekt en bevraagt. Cherkaoui begon zijn carrière als danser in variétévoorstellingen en televisieprogramma's, en ging vervolgens in Brussel studeren aan P.A.R.T.S., de dansschool van Anne Teresa De Keersmaeker. Daar kwam hij in contact met de techniek van choreografen als William Forsythe, Pina Bausch en Trisha Brown. Toen hij in 1995 de prijs won voor de beste Belgische danssolo, werd hij uitgenodigd door Alain Platel om mee te werken aan de creatie van *Iets op Bach*, een stuk dat daarna de wereld zou rondreizen. Als lid van Platels gezelschap Les ballets C de la B realiseerde Cherkaoui zijn eerste choreografieën. Sindsdien ontwikkelt Cherkaoui steeds verder zijn eigen danstaal. Opvallend daarbij is zijn bijzondere aandacht voor interculturele samenwerking. Zo werkte hij al samen met Damien Jalet (*D'avant*, *Babel*^(words) en *Boléro*) en het gezelschap Sasha Waltz & guests, maar ook met Akram Khan (*zero degrees*), Shantala Shivalingappa (*Play*), mangagrootmeester Osamu Tezuka (*TeZuka*), Marina Abramovic (*Boléro*), een groep Shaolin-monniken ... Het danstijdschrift Ballettanz (nu kortweg 'Tanz') riep hem in 2008 en 2011 uit tot 'Choreograaf van het Jaar' en in 2009 nam hij de prestigieuze Duitse Kairos-prijs in ontvangst. In 2011 ontving hij samen met Damien Jalet twee Olivier Awards en een Benois De La Danse voor *Babel*^(words) en eerde Unesco hem als 'Young Artist for Intercultural Dialogue between Arab and Western Worlds'. In 2012 won hij de National Dance Award voor Outstanding Performance Male (Modern) voor zijn aandeel in *Dunas*. In 2012 kreeg hij de Vlaamse Prijs voor Podiumkunsten. Sidi Larbi Cherkaoui werkte voor

tal van theater- en operahuizen en dansgezelschappen, gaande van Les Ballets de Monte Carlo (*In memoriam* en *Mea culpa*), het Grand Théâtre de Genève (*Loin*), het Cullberg Ballet in Stockholm (*End*), het Royal Danish Ballet (*L'Homme de bois*), De Munt in Brussel (*Apocrifu*), Sadler's Wells in Londen (*Sutra*), Cedar Lake Contemporary Ballet New York (*Orbo Novo*), tot Staatoper Berlin, Teatro alla Scala Milaan (*Der Ring des Nibelungen*) en Het Nationale Ballet (*Labyrinth*). In 2006 werd Sidi Larbi Cherkaoui artiest in residentie bij Toneelhuis, waar hij de producties *Myth* en *Origine* creëerde. Sinds 2008 is hij ook verbonden aan Sadler's Wells in Londen. In januari 2010 richtte Cherkaoui zijn eigen dansgezelschap op, Eastman, in residentie bij deSingel Internationale Kunstcampus, Antwerpen. In 2012 ging *Puz/zle* in première op het Festival van Avignon, een voorstelling met 11 dansers, het Corsicaanse mannenkoor A Filetta, de Libanese zangeres Fadia Tomb El-Hage en de Japanse muzikant Kazunari Abe. Dat jaar verzorgde hij ook de choreografie voor *Anna Karenina*, de film van Joe Wright met Keira Knightley en Jude Law. In de lente van 2013 maakte Cherkaoui onder andere *4D* voor Eastman, *Boléro* voor het Ballet van de Opera van Parijs en *milonga*, een tangovoorstelling, voor Sadler's Wells. Eind 2013 ging *生长genesis* in première in Beijing en in januari 2014 was deze voorstelling voor het eerst in Europa te zien in deSingel. *Shell Shock*, de eerste opera waarvoor Sidi Larbi Cherkaoui de regie en de choreografie verzorgde, op muziek van Nicholas Lens en op een libretto van Nick Cave, ging in première in De Munt in oktober 2014. Cherkaoui was trouwens in 2007 curator van December Dance in Brugge.

Yabin Wang (CN) is een getalenteerde choreografe en danseres, opgeleid in zowel ballet als hedendaagse dans, bekroond met prestigieuze nationale prijzen. Ze werd geboren in Tianjin, bij Beijing. Toen ze negen was, startte ze haar dansopleiding. Ze was een van de hoofdrolspelers in de Beijing Dance Academy's Young Dancers Group en won verscheidene gouden medailles in Chinese danscompetities. Culturele uitwisselingsprogramma's stelden haar in staat om onder meer in Lincoln Center (New York), het Bolshoi (Moskou) en het Palais des Nations (Genève) te dansen. Yabin Wang richtte in 2009 haar eigen studio op, Yabin Studio, die avondvullende dansvoorstellingen maakt en choreografen uit de Verenigde Staten, Europa en China ondersteunt om nieuw werk te creëren. Zij wordt geloofd door pers en artiesten en verwierf faam als de meest beloftevolle en baanbrekende choreograaf, danser en producent van hedendaagse dans in China. Onder de noemer Yabin & Her Friends werkt Yabin Wang samen met befaamde choreografen als Sidi Larbi Cherkaoui, Sanjijia, Fei Bo, Mark Haim en dansers van over heel China, maar ook met componisten als Zhou Long, Wenzi en de rockband Tang Dynasty. Yabin Wang nam ook deel aan de Internationale Choreografen Residentie op het American Dance Festival. Daar danste ze de première van *Sepia*, een choreografie van Tatiana Baganova. Yabin Wang maakte naam bij cinefielen als de danseres van de adembenemende drumdanssequens in Zhang Yimou's *House of Flying Daggers* en als de heldin in de Chinese televisieserie *The Love Story of the Village*.

Eastman (BE) is Cherkaoui's productiehuis dat werd opgericht in januari 2010. Cherkaoui's werk bestaat uit een groot scala aan projecten en samenwerkingen; gaande van hedendaagse dans tot theater, ballet, opera, musical en andere performance-vormen. Een non-hiërarchisch denken over beweging, lichaamstaal en cultuur is de basis van de artistieke aanpak van Sidi Larbi Cherkaoui. Eastman is het centrale punt voor al Cherkaoui's werk. Eastman is in residentie bij deSingel Internationale Kunstcampus (Antwerpen). Sidi Larbi Cherkaoui is associated artist bij Sadler's Wells (Londen). Hij maakte onder meer *Babel*^(words), *Play*, *Rein*, *TeZuka*, *Puz/zle*, *4D* en *生长genesis* onder de vleugels van Eastman. Eastman coördineert ook alle werk dat Cherkaoui voor andere organisaties maakt. Internationale partners van Eastman zijn onder andere de Munt (Brussel), Les Théâtres de la Ville de Luxembourg, Grande Halle de La Villette (Parijs), Theaterfestival Boulevard ('s Hertogenbosch), Festspielhaus Sankt-Pölten, Fondazione Musica per Roma en Sadler's Wells (Londen). Eastman wordt ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap, het programma Cultuur van de Europese Unie en de stichting BNP Paribas. Eastman is Europees Cultureel Ambassadeur 2013.

Yabin Studio (CN) werd in 2009 opgericht in Beijing als productiehuis voor dans, drama en andere theatervoorstellingen. Het is ook het opleidingscentrum van de Chinese danseres Yabin Wang voor studenten en andere professionele dansers. Yabin & Her Friends is de naam van het jaarlijkse dansplatform waarvoor Yabin en haar medewerkers nieuwe dansvoorstellingen creëren over verschillende disciplines heen. Voor de editie van 2013 werkte Yabin Wang samen met Sidi Larbi Cherkaoui.

Listening to Third Grandmother's Stories © Living Dance Studio

vr 12.12.14 / 20.00 / Stadsschouwburg
Listening to Third Grandmother's Stories /
Living Dance Studio / Wen Hui (China)

Deze voorstelling is gebaseerd op een door Wen Hui gemaakte documentaire over het leven van een oude vrouw, haar 'third grandmother'. Aan de hand van de biografie van deze vrouw en via een mix van dans, tekst en film vertelt de Chinese choreografe Wen Hui de recente geschiedenis van China.

www.decemberdance.be

Ghost Track © Deen van Meer

za 13.12.14 / 20.00 / Concertzaal
**Ghost Track / LeineRoebana (Nederland/
Indonesië)**

Ghost Track brengt dans en livemuziek uit verschillende culturen op een vernieuwende manier samen. Vijf in Europa opgeleide dansers en drie traditioneel geschoolde dansers uit Indonesië delen het podium met een Javaanse gamelanensemble.

Het is een fascinerende en verbluffende ontmoeting, een draaikolk van klank en beweging, virtuoos gespeeld en gedanst!
www.decemberdance.be

BESTEL UW TICKETS NU OP

WWW.CONCERTGEBOUW.BE
+32 70 22 33 02 / IN&UIT 17 ZAND 34 BRUGGE

Gezellig tafelen voor of na een voorstelling met een verrassing op vertoon van het concertticket. www.concertgebouw.be/services.

Vlaanderen
verbeelding werkt

west-vlaanderen
de geboeven provincie

**BRU
GGE**

FLUXUS

DeMorgen.

Knack

Klara

**SO
BRA**

FOCUS|WTV